گزارش

۴۰ سال دیگر هیچ سیگاری‌ای وجود ندارد

اروپا جهنم سیگاری‌ها شده است. تیتری که چند روز پیش تایمز استفاده کرده بود، هیچ هم استعاره نیست. این روزها در بسیاری از کشورهای اروپایی از جمله فرانسه و آلمان و به تازگی اسپانیا سیگار کشیدن نه‌تنها در مکان‌های عمومی و کافه‌ها و رستوران‌ها ممنوع شده است بلکه در نزدیکی مدارس، بیمارستان‌ها و بسیاری از پیاده‌روهای شهر سیگاری‌ها اجازه ندارند فندک‌شان را از جیب‌شان بیرون بیاورند.

به این ترتیب تحقیقات انجام شده توسط سی‌تی‌گروپ که یکی از بزرگ‌ترین شرکت‌های خدمات مالی امریکاست نشان می‌دهد تا ۵۰ سال دیگر اثری از سیگار در کشورهای توسعه‌یافته جهان نخواهد ماند.

با توجه به تبلیغات انجام شده در مورد مضرات مصرف سیگار تعداد سیگاری‌ها در بسیاری از کشورهای توسعه‌یافته جهان کاهش یافته و به همین دلیل صنایع مرتبط با تنباکو در این کشورها به شدت از این نظر احساس خطر می‌کنند.

برای مثال از دهه ۱۹۶۰ به بعد اعتیاد به سیگار در انگلستان رو به کاهش گذاشت که مهم‌ترین دلیل آن، افزایش آگاهی‌های مردم در مورد مضرات این محصول دخانی است.

تحلیلگران معتقدند درصد سیگاری‌ها در کشورهای توسعه‌یافته جهان به سرعت در حال کاهش است و اگر این روند به همین شکل ادامه پیدا کند تا سال ۲۰۵۰ شرکت‌های سازنده سیگار دیگر شانسی برای فروش محصولات خود نخواهند داشت. البته شاید با افزایش قیمت سیگار سود این شرکت‌ها تا سال ۲۰۲۰ همچنان رو به افزایش باشد اما بعد از این زمان دیگر حتی افزایش قیمت هم نمی‌تواند برای این شرکت‌ها چاره‌ساز باشد.

در این بین تلاش‌های بسیاری نیز توسط برخی از کشورهای جهان برای کاهش توجه و علاقه کودکان و نوجوانان نسبت به سیگار صورت می‌گیرد که از جمله آن می‌توان به الزام شرکت‌ها برای ساخت پاکت‌های سیگار بدون طرح اشاره کرد. علاوه بر آن نقش بستن تصاویر بیماران سرطانی روی پاکت‌های سیگار نیز نقش مهمی در کاهش علاقه مردم نسبت به مصرف این محصول داشته است.

در حال حاضر برای کاهش تعداد سیگاری‌ها، مالیات‌های سنگینی روی این محصولات وضع می‌شود. برای مثال در کشوری مانند انگلستان نزدیک به ۹۰ درصد قیمت ارزان‌ترین سیگارها را مالیات وضع شده روی آن تشکیل می‌دهد.

هر شش ثانیه یک نفر بر اثر مصرف سیگار جان خود را از دست می‌دهد. در قرن ۲۰ نزدیک به ۱۰۰ میلیون نفر در اثر مصرف سیگار فوت کردند و سازمان بهداشت جهانی تخمین می‌زند اگر این روند به همین شکل ادامه پیدا کند تا پایان قرن ۲۱ نزدیک به یک میلیارد نفر در اثر مصرف سیگار جان خود را از دست خواهند داد.

اما در حال حاضر میزان فروش سیگار در کشورهایی مانند امریکا و انگلستان و برخی دیگر از کشورهای توسعه‌یافته مانند استرالیا، فرانسه، ایتالیا و ژاپن رو به کاهش است و پیش‌بینی می‌شود حداکثر تا ۵۰ سال آینده دیگر فرد سیگاری در این کشورها دیده نشود.

پس از یک عفو یک‌روزه در اسپانیا به مناسبت آغاز سال جدید، قوانین جدید سیگار کشیدن در همه کافه‌ها، رستوران‌ها و سایر مکان‌های عمومی- حتی برخی مکان‌های باز- از نیمه‌شب یکشنبه ۲ ژانویه به اجرا درآمد.

این قوانین جدید برای بسیاری از اسپانیایی‌ها که فرهنگ کافه‌نشینی بخش اساسی در زندگی روزانه‌شان بوده است، شوک‌آور بوده است.

النا دو لوسیا پیشخدمت ۲۲ساله در یکی از کافه‌های مرکز مادرید می‌گوید: «همه چیز تمام شده است. همه جاسیگاری‌ها را جمع کرده‌ایم. هنگامی که موضوع سلامت مطرح است، من با این اقدام موافقم ولی به نظر من باید حداقل جای مجازی برای سیگار کشیدن وجود داشته باشد.»

همکار او کریستینا مادرید، ۲۲ساله، که سیگاری نیست، از قوانین جدید استقبال می‌کند و می‌گوید: «هر روز باید کلی دود سیگار محیطی را تنفس می‌کردم و این وضع در آینده بر سلامت شما اثر می‌گذارد.»

اسپانیا از ژانویه ۲۰۰۶ دارای قوانین ضدسیگار بوده اما تاثیر آن چندان قابل توجه نبوده است.

این قانون سیگار کشیدن در محل‌های کار، وسایل نقلیه عمومی و فروشگاه‌ها را ممنوع کرده بود اما به صاحبان کافه‌ها و رستوران‌ها اجازه داده بود در مورد ممنوع کردن سیگار کشیدن در محل کسب‌شان خودشان تصمیم بگیرند. طبیعی بود که اغلب این صاحبان مشاغل به خاطر نگرانی از کاهش مشتریان‌شان، به آنها اجازه سیگار کشیدن می‌دادند.

قوانین جدید ضدسیگار همه مکان‌های عمومی دربسته، شامل کافه‌ها و رستوران‌ها را دربرمی‌گیرد، و همچنین سیگار کشیدن در پارک‌های کودکان و هر جایی در محوطه مدارس و بیمارستان‌ها را نیز ممنوع می‌کند.

کافه‌ها و رستوران‌ها باید تابلوهایی را در کنار درها یا پنجره‌هایشان با عناوین «منطقه سیگار ممنوع» یا «سیگار کشیدن ممنوع» یا نشانه‌ای به صورت یک سیگار روشن که خط قرمزی آن را قطع کرده است، نصب کنند.

خوزه مدیر یک کافه در مادرید می‌گوید: «هنوز خیلی زود است که پیش‌بینی کرد این قوانین موثر واقع می‌شود یا نه.»

یک فرد سیگاری در این کافه که می‌خواست سیگارش را روشن کند، با یادآوری پیشخدمت در مورد مجاز نبودن سیگار کشیدن از این بعد روبه‌رو شد.

این مرد، کارلوس مونته‌سینوس، ۴۷ساله، در مورد قوانین جدید گفت: «احمقانه است. به نظر من آنها باید جاهای جداگانه‌ای برای سیگار کشیدن فراهم می‌کردند.»

یک مشتری دیگر، یک توریست فرانسوی، لیونل روسل، گفت به نظر او اسپانیایی‌ها دوره سخت‌تری را برای پذیرش این محدودیت‌های جدید نسبت به شهروندان فرانسه هنگام اعمال محدودیت‌های مشابه در دو سال قبل خواهند گذراند.

این مرد ۴۷ ساله که در شهر مون‌پلیه مدیر مالی است، گفت: «در فرانسه همه ما ابتدا از اجرای ممنوعیت شکایت داشتیم اما اکنون می‌توانید بچه‌ها را هم به کافه‌ها ببرید.»

در کافه دیگری در همان نزدیکی، متصدی کافه می‌گوید مشتریان کمتری برای صرف صبحانه به آنجا آمده‌اند. او می‌گوید: «افراد می‌خواهند به داخل کافه بیایند تا سیگاری دود کنند.»

مسوول یک کافه دیگر در مرکز مادرید، خوان مائوئل کاسادو ۶۰ساله، یک سیگاری سابق، پیش‌بینی کرد تنها کاهش اندکی در شروع کسب و کار در روزهای شروع این ممنوعیت رخ دهد.

او گفت: «بعد مردم به این وضعیت عادت خواهند کرد، همان طور که در ایتالیا، یونان، ایرلند و کشورهای دیگر عادت کردند. اگر می‌خواهید همراه دوستان‌تان سیگار بکشید، باید این کار را در خیابان انجام دهید.»

فعالان ضدسیگار در اسپانیا، که تخمین زده می‌شود سالانه ۵۰ هزار مرگ مربوط به سیگار در آن رخ می‌دهد، بسیار خوشحالند.

خوزه لوئیس دیاز مارتو مونوز، یک پزشک خانواده و کارشناس اثرات سیگار کشیدن می‌گوید: «امسال در ۲۰۱۱، «آن سه مرد خردمند شرقی» هدیه بزرگی را برای سال میلادی جدید آوردند: اعلام این قوانین جدید.»

او گفت این قوانین مانع از ترغیب کودکان به سیگار کشیدن می‌شود، سیگاری‌ها را تشویق می‌کند سیگار را ترک کنند و «به همه ما امکان می‌دهد هوایی را تنفس کنیم که با دود سیگار آلوده نشده است».

اما صنعت تهیه و عرضه غذا نگران اثرات این ممنوعیت است. خوزه لوئیس گوئرا معاون رئیس انجمن هتلداران و کترینگ اسپانیا می‌گوید رستوران‌ها در ۳۱ ماه گذشته به خاطر بحران اقتصادی تحت فشار بوده‌اند.

او تخمین زد که این ممنوعیت ممکن است باعث افت پنج درصدی دیگری در فروش رستوران‌ها شود.

مردم می‌گویند

خودتان بپزید و نوش جان کنید

رستورانی در امان، پایتخت اردن، این امکان را برای مشتریان خود فراهم کرده است تا غذای خود را تحت نظارت یک آشپز حرفه‌ای پخته و نوش جان کنند.

این رستوران شیوه آماده‌سازی و پختن غذاهای سنتی در خاورمیانه را به مشتریان خود آموزش می‌دهد. در رستوران کوچکی در یک محله قدیمی در قسمت غربی شهر امان، مشتریان می‌توانند برای دقایقی جای خود را با هنرجویان رشته آشپزی عوض کنند.

مشتریان می‌توانند تحت نظارت سرآشپز این رستوران شیوه صحیح خرد کردن سبزی‌ها و دیگر مواد غذایی را فرا گرفته و حتی غذای مورد علاقه خود را بپزند. صاحبان رستوران «بیت‌ستی» یا «خانه مادربزرگ» تصمیم گرفته‌ایم به منظور جلب گردشگران خارجی فکر سرو غذاهایی را که خود مشتریان می‌پزند، عملی کنند. ماریا حَداد مدیر رستوران می‌گوید: «ما فکر کردیم برای بسیاری از اردنی‌ها و توریست‌های خارجی پیدا کردن رستوران‌هایی که غذای خانگی و سنتی به مشتریان عرضه کند، دشوار است. برای همین رستورانی را راه‌اندازی کرده‌ایم که هم این خلأ را پر می‌کند و هم شیوه پختن این غذاها را به مشتریان‌می‌آموزد.»

مشتریانی که مایلند در رستوران بیت‌ستی غذا بخورند باید از قبل با رستوران تماس بگیرند. به این صورت مدیر رستوران مواد تازه و ضروری را برای پختن غذای مورد علاقه مشتریان آماده خواهد کرد. این رستوران حدود شش هفته پیش آغاز به کار کرد و تاکنون با استقبال قابل توجهی از طرف مردم مواجه شده است.

محمد، یکی از مشتریان رستوران می‌گوید: «تاسیس بیت‌ستی فکر بسیار خوبی بود. این رستوران به جوان‌ها راه پختن غذاهای سنتی را یاد می‌دهد.»

به طور سنتی در خاورمیانه مسوولیت آشپزی به عهده زنان بوده و مردان نقش کمرنگ‌تری در این زمینه ایفا کرده‌اند.

سهیلا شرقاوی مشتری دیگر این رستوران می‌گوید تجربه آشپزی در این رستوران در آینده برای وی مفید خواهد بود.

خانم شرقاوی می‌گوید: «امروز چیزهای زیادی مثل شیوه خرد کردن سبزی و آماده‌سازی‌های ابتدایی خوراک مرغ را یاد گرفتم. دانستن این چیزها کار آشپزی را برای آدم راحت‌تر می‌کند. این تجربه را به همه توصیه می‌کنم.»

کلاس‌های آشپزی رستوران بیت‌ستی همچنین آماده‌سازی سالاد، پیش‌غذا و دِسرهای گوناگون رایج در کشورهای خاورمیانه را به مشتریان خود آموزش می‌دهد.

در نکوهش پاپاراتزی‌ها

به خاطر یک مشت دلار

شاید پاپاراتزی‌ها اگر پرنسس دایانا را به خاطر یک مشت پوند به کام مرگ نکشانده بودند، حالا کمی محبوب‌تر بودند. اما این پدیده قدیمی، که همیشه در حاشیه سینما و دنیای ستاره‌ها در حرکت است، با وجود همه رسوایی‌ها و حق‌السکوت‌هایی که گرفته‌اند، همچنان به عنوان یکی از پردرآمدترین شغل‌های حاشیه‌ای دنیای هنر مطرح است. در هالیوود پاپاراتزی‌ها درست به اندازه بازیگرها و سایر دست‌اندرکاران سینما چهره‌های شناخته‌شده و معروفی هستند. عکس گرفتن از ستاره‌ها در عجیب‌ترین حالت‌ها برای این گروه از عکاسان حکم حرفه و منبع درآمد را دارد. در نتیجه دیدن این صحنه که تعداد زیادی از آنها بیرون رستوران یا کلوپ یا مرکز خرید لوکسی در بورلی‌هیلز منتظر ایستاده‌اند تا یک چهره مشهور از آن خارج شود برای بیشتر ساکنان منطقه کاملاً عادی است.

این روزها می‌توان به نمونه‌های جدیدتری هم اشاره کرد، از جمله ازدحام عکاسان در اطراف برانکارد حامل بریتنی اسپیرز هنگامی که او به سرعت باید به بیمارستان منتقل می‌شد. یک هلی‌کوپتر و تعداد زیادی موتور پلیس، اسکورت این خواننده را برعهده داشتند؛ حرکتی که برای مقامات محلی ۲۵ هزار دلار هزینه داشته است. دنیس زین یکی از اعضای شورای شهر لس‌آنجلس می‌گوید: «ما در دپارتمان پلیس توان صرف چنین هزینه‌ای را نداریم. باید راهی دیگر برای کنترل وضعیت بیابیم. در شرایط عادی شخصی که بیمار می‌شود بدون هیچ گونه تعلل به بیمارستان منتقل می‌شود، اما اینجا روندی به این سادگی چنان دچار اختلال می‌شود که به ناچار باید به پلیس متوسل شد و تنها دلیل این موضوع وجود پاپاراتزی‌هاست.»

عکاسان پاپاراتزی یکی از اصلی‌ترین نقض‌کنندگان قوانین ترافیکی هستند. هنگامی که پای گرفتن عکسی جنجالی از یک ستاره در اتومبیلش در میان باشد، ویراژ دادن در یک خیابان شلوغ با یک دوربین آماده چندان کار غلطی به نظر نمی‌رسد. زین می‌گوید: «جالب اینجاست که همه آنها هم فکر می‌کنند قرار است بهترین عکس قرن را بگیرند. این موضوع تبدیل به ذهنیتی مشترک و عمومی شده است. مانند گله‌ای از گرگ‌ها یا دسته‌ای زنبور که به دنبال طعمه‌شان می‌شتابند. این مشکلی است که روزبه‌روز عواقب تلخ‌تری می‌یابد و باید برای آن راه‌حلی یافت.» اخیراً قوانینی برای ممانعت از تجاوز پاپاراتزی‌ها به حریم شخصی افراد و حادثه‌آفرینی آنها تصویب شده است. اما مخالفان معتقدند تصویب چنین قوانینی آزادی رسانه‌ها را محدود خواهد کرد. اخیراً پیشنهادی مطرح شده به این مضمون که می‌توان برای پاپاراتزی‌ها نوعی مجوز و کارت شناسایی صادر کرد که در صورتی که از حدود تجاوز کنند این کارت باطل خواهد شد. از سوی دیگر ممکن است مطبوعات وادار شوند تا تنها عکاسان واجد شرایط را که سابقه روشنی دارند به استخدام دربیاورند و مقامات محلی نیز بر این موضوع نظارت داشته باشند. نیک استرن یکی از اعضای انجمن پاپاراتزی‌های بریتانیا می‌گوید: «کل این سختگیری‌ها و محدودیت‌هایی که مقامات در پی اعمال آن هستند به نظر من بیش از حد زیاده‌روانه است. ممکن است بتوانند با این کار پاپاراتزی‌ها را متوقف کنند اما با این کار تمامی صنعت ستاره‌سازی و حاشیه‌های معمول دنیای سینما و موسیقی که جذابیت آن را چندین برابر می‌کنند و گذشته از هر چیز منبع درآمدهای کلان هستند نیز تعطیل خواهد شد.» در اوج ماجرای ازدحام عکاسان در اطراف آمبولانس بریتنی اسپیرز، استرن از شغلش در یک آژانس عکاسی استعفا داد. او معتقد بود این آژانس با ازدحام عکاسانش در اطراف این خواننده بیمار برای وی مشکل ایجاد کرده است. استرن ترجیح می‌دهد شغل خود را «عکاسی خبری» بخواند. هرچند تاکید می‌کند که از افراد مشهور عکاسی می‌کند اما ترجیح می‌دهد «پاپاراتزی» خوانده نشود. او می‌گوید: «من فکر می‌کنم ژورنالیسم اخلاقگرا و مطابق اصول کماکان وجود دارد. هرچند هستند عکاسانی که با حدود ۳۰ یا ۴۰ اتومبیل سنگین و پرسرعت خودرو یک خواننده ۲۶ساله را در سانست بلوار تعقیب می‌کنند تا از او عکس بگیرند.» محدود کردن عکاسان یکی از دشوارترین موضوعاتی است که قانونگذاران در لس‌آنجلس با آن دست به گریبانند. مجله‌های زرد در سراسر دنیا با تیراژهای بسیار بالا به فروش می‌رسند و عمده مواد تشکیل‌دهنده‌شان را از آنچه در خیابان‌های بورلی هیلز و زندگی خصوصی بازیگران و خوانندگان می‌گذرد، تامین می‌کنند. محدود کردن صنعتی چنین عظیم و پردرآمد و وادارکردن آن به پذیرش قوانین سختگیرانه به هیچ وجه آسان نیست. استرن می‌گوید: «به عقیده من با توجه به شرایط در نهایت اتفاق عمده‌ای رخ نخواهد داد. لس‌آنجلس به عقیده من کمی شبیه به غرب وحشی است و همین موضوع است که آن را جذاب می‌کند. وقتی در اینجا هستید تقریباً هر اتفاقی ممکن است رخ دهد. هنوز بسیاری این ذهنیت را دارند که می‌توان به لس‌آنجلس آمد و یک‌شبه میلیونر شد. در نتیجه به نظر من برای حفظ روح عمومی لس‌آنجلس نمی‌توان در آن چنین محدودیت‌هایی اعمال کرد.»

اما کاترین زتا جونز سماجت‌اش را در این زمینه به همه ثابت کرد. او طی این سال‌ها، سعی کرده است مطبوعات زرد و خبرنگاران پاپاراتزی را سر جایشان بنشاند. او سال ۲۰۰۰ بزرگ‌ترین دعوای مطبوعاتی را به دادگاهی در انگلیس کشاند و علیه مجلات زردی که بدون اجازه او و همسرش، عکس‌های مراسم ازدواج آنها را منتشر کرده بودند، ادعای غرامت کرد. دادگاه این مجلات را مجبور به پرداخت ۹ میلیون دلار جریمه کرد و جونز اعلام کرد این مبلغ را به موسسات خیریه هدیه خواهد کرد. او گفت: «باید به خبرنگاران پاپاراتزی نشان داد که هر آدمی برای خودش حریم خصوصی دارد و نباید زندگی را به کام آدم‌های مشهور تلخ کرد.»

نگاه

لبنی حسین؛ زنی اسطوره مقاومت زنان سودانی

وقتی صحبت از سودان به میان می‌آید در نگاه اول تنها بدبختی‌های مردمی که در دارفور گرفتار هستند، به ذهن می‌رسد اما این تنها دردسر زندگی در سودان نیست، در واقع مشکلات مردم سودان به ویژه زنان سودانی را می‌توان به نسل‌کشی هرروزه در خیابان‌های این شهر تعبیر کرد. در واقع سودان اکنون جزء معدود کشورهایی به شمار می‌رود که هیچ زنی در آن بدون مشکل زندگی نمی‌کند و هر یک از زنان با کاستی‌های بسیاری روبه‌رو هستند. بیش از دو میلیون زن در دو سال گذشته در سودان مورد تعرض واقع شده‌اند، چهار میلیون کشته شده‌اند و بیش از هزاران نفر در اردوگاه آوارگان زندگی می‌کنند. کافی است نگاهی به این آمار که از سوی بنیاد خیریه HELP SUDAN منتشر شده است، بیندازید.

۸۶ درصد از زنان سودان بی‌سواد هستند.

۹۶ درصد آنها حتی نمی‌توانند اسم خود را بنویسند یا بخوانند.

۹۹ درصد به برق دسترسی ندارند.

۹۳ درصد به آب آشامیدنی سالم دسترسی ندارند.

۹۳ درصد آنها حداقل یکی از اعضای خانواده خود را گم کرده‌اند.

۶۸ درصد آنها در شرایط چندشوهری به سر می‌برند.

نرخ رشد سالانه جمعیت سودان ۳۶ درصد است. این کشور به ازای هر هزار نفر از جمعیت خود ۵۸/۳۴ نفر نرخ زاد و ولد، ۲۸/۱۲ نفر نرخ مرگ و میر و هفت نفر نرخ مهاجرت دارد. امید به زندگی در بین مردان سودانی به ۶۶/۵۷ سال و در زنان این کشور به۴۹ سال می‌رسد.

لبنی احمد حسین حالا یکی از معدود زنان سودانی است که پای احقاق حقوق اولیه اجتماعی خود می‌جنگد.

لبنی احمد حسین سال‌هاست که با سازمان ملل برای مبارزه با فقر و گرسنگی همکاری می‌کند و در یک دهه اخیر به کمک بنیادی به نام «رسیدگی به زنان سودان» سعی دارد از تمام زنان جهان و بنیادهای خیریه دعوت کند که هر یک در سال تنها ۲۵ دلار به زنان سودان کمک کنند. او به همراه دوستانش در این بنیاد ۱۲ پیشنهاد متفاوت برای کمک به زنان فقیر این کشور دارد. در این طرح که «یک گام برای سودان» نام دارد، لبنی حسین و دوستانش از زنانی که به سایت این بنیاد سر می‌زنند، خواسته‌اند هر کدام در سال تنها به اندازه پنج ساندویچ مک دونالد یا قیمت یک عطر معمولی یعنی ۲۵ دلار به زنان سودانی کمک کنند. زیرا یک زن سودانی اگر در روز تنها ۹۰ سنت یا یک دلار درآمد داشته باشد، می‌تواند خود و خانواده‌اش را اداره کند و اجازه ندهد که فرزندانش گرسنگی بکشند. لبنی در چند سال اخیر از معدود خبرنگاران و فعالان حقوق اجتماعی در این کشور است که گزارش‌های تکان‌دهنده از دارفور منتشر کرد و به همین دلیل بارها مورد غضب دولت سودان قرار گرفته است. او سال ۲۰۰۵ گزارشی از یکی از مراکز اهدای دارو حاوی ۵۰۰ مورد تجاوز به زنان و کودکان در کلینیک‌های درمانی مناطق جنوب و غرب دارفور طی پنج ماه منتشر کرد و مستندانی را در این زمینه در اختیار UN قرار داد که دولت سودان را سخت برآشفت.

او در این گزارش با اشاره به مستنداتی که به دست آورده بود، نوشت: «از سال ۲۰۰۱ تاکنون، حوادث بسیاری مانند حمله به دهکده‌ها و غارت گله‌ها، بدون مجازات باقی مانده‌اند، به خصوص در شهرهای جنینه و نیالا که بیشتر شامل قبایل فور و مسیلیت هستند. این حملات به خاطر سازمان‌یافتگی و وسعت‌شان این امر را برای قربانیان مسلم ساخت که پشت این اعمال، نقشه حساب‌شده و متشکل یک «پاکسازی قومی» وجود دارد. در همین زمان در منطقه دارفور شمالی، حوادث خشن بسیاری تنش بین زغواها و اعراب اره قات یا رزه‌گات‌ها را دامن می‌زد. صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد «یونیسف» اعلام کرده ادامه جنگ در دارفور سودان جان سه میلیون کودک را در این منطقه تهدید می‌کند. این در حالی است که هم‌اکنون یک میلیون و ۷۵۰ هزار کودک در اردوگاه‌های آوارگان و اطراف آنها زندگی می‌کنند و یک میلیون و ۲۰۰ هزار کودک دیگر در مناطقی به سر می‌برند که به علت جنگ در آنها امکان دسترسی و کمک به کودکان وجود ندارد. در کنار این آمار تنها نگاهی به چند میلیون زنی که در یک سال مورد تعرض این آشوبگران قرار گرفته‌اند همگی خبر از یک نسل‌کشی می‌دهد.»

لبنی حسین سال گذشته هم در کیپ‌تایمز روزنامه مشهور آفریقای جنوبی گزارشی را منتشر کرد و با معرفی بنیاد رسیدگی به زنان سودان سبب شد بیش از یکصد هتل در آفریقای جنوبی از توریست‌هایی که در این هتل‌ها ساکن هستند، بخواهند به زنان سودان کمک مالی کنند و به این ترتیب این بنیاد موفق شد جای خود را در کشورهای آفریقایی دیگر باز کند.

لبنی حسین دو سال پیش همزمان با حضور جرج کلونی در دارفور از او هم خواست این بنیاد را در امریکا به هنرمندان دیگر هم معرفی کند و کلونی در جشنواره فیلم ترایبکا موفق شد از فیلمسازان و بازیگران دعوت کند تا به این بنیاد کمک کنند.

سودوکو شماره ۱۵۰

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

قانون‌های حل جدول سودوکو:

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

	1				7	5	9	
		4	3		9	2	7	
	6		5	1				
9								4
				6	4		2	
	9	5	8		3	7		
	2	3	6				4	

حل سودوکو شماره ۱۴۹

3	2	1	5	4	6	8	9	7
9	7	4	2	3	8	1	6	5
8	6	5	1	9	7	3	4	2
6	5	2	3	8	4	7	1	9
4	1	9	7	2	5	6	8	3
7	8	3	9	6	1	5	2	4
1	9	8	4	7	3	2	5	6
5	4	7	6	1	2	9	3	8
2	3	6	8	5	9	4	7	1

جدول شماره ۱۱۴۲

افقی

۱- بسیار بلند و مرتفع- وارون ۲- شاگرد مغازه- کارگردان و بازیگر سریال‌های طنز- خاکستر ۳- زیرشلواری- نمایان- کتابی نوشته شاتوبریان فرانسوی ۴- تکاور- لایق، قابل ۵- تلخ- نوبت نمایش فیلم- خنیاگر عصر خسروپرویز ۶- کچل- همراه قافیه- ضربه روحی- نوعی اجاق خوراک‌پزی ۷- لازمه آش- شهر افغانستان- صحرای آزمایشات نظامی امریکا ۸- بدهی به صورت اقساطی- همسر زن- آذری‌زبان ۹- وسایل مسافر در آن است- سلام- کلمه افسوس ۱۰- قدیمی- خاک مرده- زنگ شتر- حرف نفی ابد ۱۱- آزاد، رها- همسر ابراهیم نبی(ع)- توهین ۱۲- پرنده‌ای در دهان- عمران و نوسازی ۱۳- محله‌ای در شرق تهران- داخلی- واحد سنجش در مقاومت برق ۱۴- پرخون- مبتلا به بیماری روحی- پیامبر ۱۵- از آثار عطار پرآوازه- فرهنگ لغات معروف.

عمودی

۱- بینایی‌سنجی- از آثار دیدنی و تاریخی استان کهگیلویه و بویراحمد ۲- دیدنی در ارتش- درخت جنگلی- آسان- دیروز عرب ۳- عاقبت‌اندیش- درجه نظامی- مطالعه تند و گذرا ۴- ارفاق- دهن‌دره- علم طلسم ۵- درودگر- سرمایه‌ای کوچک را متراکم و اقتصادی می‌کند ۶- ظرف سفالی بزرگ- ابزاری در نجاری- ثروتمند- تیم فرانسوی ۷- دسته- گشت و گذار- تظاهر به دیانت- نیاز مریض ۸- پیغمبری که بر رنج و غم و درد بسیار صابر بود- نام دیگر دریاچه پریشان- راکد و ساکن ۹- سرخرگ- شکننده- مشترک روزنامه و مجله ۱۰- وسیله‌ای که وسیله‌ای دیگر را با خود می‌برد- بین‌المللی ۱۱- تریاک- با عزم و تصمیم ۱۲- نیم‌صدای الاغ- شهری در استان آذربایجان شرقی- از بخش‌های اوستا- راه بی‌پایان ۱۳- مهتاب- برگ برنده- اعتقاد به انتقال روح از جسمی به جسم دیگر ۱۴- بارکش شهری- حکومتی که از چند بخش کشوری تشکیل شود- قوم حضرت موسی(ع) ۱۵- از آحاد زمان- فرآیند تبدیل برخی فرآورده‌های نفتی سنگین به سبک‌تر- مکتب‌دار قدیم.

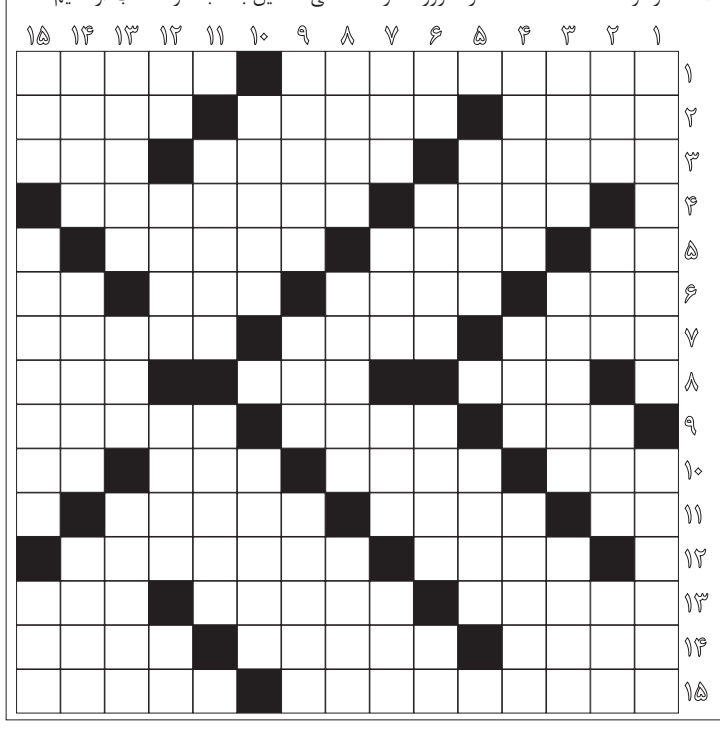
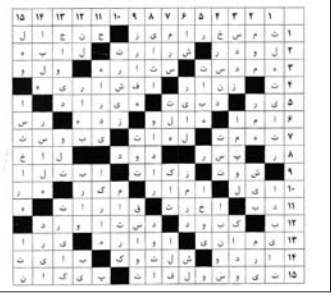
حل جدول شماره ۱۱۴۱